

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8700/2554

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายสมชายหรือโหม่ง นิลพาทย์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 23, ป.วิ.อ. มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งแรกวันที่ 24 มีนาคม 2552 โดยผ่าน ทณฑสถานหญิงกลาง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2552 โดยไม่ได้มีคำสั่งให้แจ้งคำสั่งให้จำเลยที่ 2 ทราบ ต่อมาผู้อำนวยการสำนัก อำนวยการประจำศาล มีหนังสือลงวันที่ 8 เมษายน 2552 ถึงผู้อำนวยการสำนักทณฑสถานหญิง กลาง ให้แจ้งคำสั่งที่ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ให้จำเลยที่ 2 ทราบ แต่ข้อเท็จจริงในสำนวนไม่ปรากฏว่ามีหนังสือของผู้อำนวยการทณฑสถานหญิงกลางแจ้งให้ ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลทราบว่าได้แจ้งคำสั่งศาลชั้นต้นให้จำเลยที่ 2 ทราบตั้งแต่ เมื่อใด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยที่ 2 ว่าจำเลยที่ 2 ทราบคำสั่ง ของศาลชั้นต้นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายื่นอุทธรณ์ดังที่จำเลยที่ 2 ฎีกา ดังนี้ จำเลยที่ 2 จึงไม่อาจ ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ก่อนสิ้นระยะเวลาอุทธรณ์ได้ กรณีดังกล่าวถือว่า มี เหตุสุดวิสัยที่จำเลยที่ 2 จะยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 23 ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท หากไม่ชำระ ค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบเมทแอมเฟตามีนของกลาง โดย อ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2552 วันที่ 24 มีนาคม 2552 จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องผ่านทณฑสถานหญิงกลางขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์มีกำหนด 30 วัน ถึงวันที่ 17 พฤษภาคม 2552 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า จำเลยที่ 2 ยังมีระยะเวลาทำคำฟ้องอุทธรณ์ภายในกำหนด 1 เดือนนับแต่มีคำพิพากษาศาลชั้นต้น ไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ ต่อมาวันที่ 29 เมษายน 2552 จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องว่า จำเลยที่ 2 ต้องชังอยู่ที่ทณฑสถานหญิงกลางไม่สามารถมา ฟังคำสั่งได้จึงไม่ทราบคำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ จำเลยที่ 2 มีความประสงค์ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น ขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันที่ 17 เมษายน 2552 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ภายหลังกฎหมาย กำหนด กรณีไม่ใช่เหตุสุดวิสัย ให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาตามฎีกาของจำเลยที่ 2 มีเหตุที่จะอนุญาตให้จำเลยที่ 2 ขยาย ระยะเวลายื่นอุทธรณ์หรือไม่ เห็นว่า คดีนี้จำเลยที่ 2 ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งแรก เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2552 โดยผ่านทณฑสถานหญิงกลาง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2552 โดยไม่ได้มีคำสั่งให้แจ้งคำสั่งให้จำเลยที่ 2

ทราบ ต่อมาผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลอาญา มีหนังสือลงวันที่ 8 เมษายน 2552 ถึงผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง ให้แจ้งคำสั่งที่ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตให้จำเลยที่ 2 ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ให้จำเลยที่ 2 ทราบ แต่ข้อเท็จจริงในสำนวนไม่ปรากฏว่ามีหนังสือของผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลางแจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลอาญาทราบว่า ได้แจ้งคำสั่งศาลชั้นต้นให้จำเลยที่ 2 ทราบตั้งแต่วันที่ใด เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจึงต้องฟังเป็นคุณแก่จำเลยที่ 2 ว่าจำเลยที่ 2 ทราบคำสั่งของศาลชั้นต้นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายื่นอุทธรณ์ดังที่จำเลยที่ 2 ฎีกา ดังนี้ จำเลยที่ 2 จึงไม่อาจยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ก่อนสิ้นระยะเวลาอุทธรณ์ได้ กรณีถือว่ามีเหตุสุดวิสัยที่จำเลยที่ 2 จะยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ที่ศาลล่างทั้งสองยกคำร้องของจำเลยที่ 2 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษากลับ อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์แก่จำเลยที่ 2 มีกำหนด 30 วัน นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยที่ 2 ฟัง

องค์คณะ

โสฬส สุวรรณเนตร์ · ชีพ จุลมนต์ · ศิริชัย สวัสดิ์มงคล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8700/2554>